

ת"פ 37713/07/14 - רשות העתיקות - ירושלים נגד סמיח שיבלי, מוסטפא זועבי

בית משפט השלום בנצרת

07 יוני 2016

ת"פ 37713-07-14 רשות העתיקות -
ירושלים נ' שיבלי ואח'

בפני: כב' השופטת - לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

רשות העתיקות - ירושלים

המאשימה

נגד

1. סמיח שיבלי

הנאשמים

2. מוסטפא זועבי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עמי שחר

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד סוהאד אגא מהסנגוריה הציבורית

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד יחיא דהאמשה מהסנגוריה הציבורית

הנאשמים - בעצמם

הערת בית משפט -

גזר הדין שלהלן נכתב על ידי כב' סגנית הנשיא השופטת גופר והושמע לצדדים ע"י כב' השופט נעמן אדרס בשל העדרה של כב' סגנית הנשיא.

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חיפוש עתיקות ללא רישיון. מעבירות אחרות שיוחסו להם בכתב האישום - זוכו.

2. פרטי הארוע נסקרו בהרחבה בהכרעת הדין, אך לצורך גזר הדין אומר כי ביום 27.2.14 בשעות אחר

עמוד 1

הצהרים ועד הערב, חיפשו הנאשמים עתיקות באתר "הר ארבל" שהוא אתר עתיקות מוכרז, כשהם נעזרים בכלי חפירה וגלאי מתכות.

התביעה טענה גם כי הנאשמים פגעו במהלך עבודתם באתר ובממצאים הארכיאולוגיים שבמקום, אך מעבירה זו זוכו הנאשמים, כאמור.

3. התובע מבקש לגזור על הנאשמים מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וכן קנס משמעותי שלא יפחת מ- 30,000 ₪ והתחייבות כמו גם חילוט התפוסים. בטיעונו הדגיש התובע את הנזק הרב שגורמות העבירות בהן הורשעו הנאשמים לערכי התרבות, הארכיאולוגיה, נכסי התרבות והמורשת, וביכולת לבצע חפירות מדעיות תוך אבדן ידע מדעי שערכו לא יסולא בפז, והכל לשם בצע כסף.

כן מציין הוא כי לשני הנאשמים עבר פלילי על חוק העתיקות, וכי אין זו הפעם הראשונה שהם מחפשים עתיקות למען בצע כסף.

על כן, ובשל הצורך בהרתעת הרבים, מבקש הוא לגזור את העונש האמור, העולה בקנה אחד עם הפסיקה שהציג.

4. ב"כ הנאשם 1 מבקשת להדגיש כי הנאשמים לא הודו אמנם במיוחס להם, אך בסופו של דבר זוכו בחלק ניכר מכתב האישום, וממילא היה ניהול ההוכחות מוצדק.

5. אשר לפסיקה שהציג התובע, מבקשת הסניגורית לאבחן אותה בכך שבפסק הדין שהוצג היה אחד הנאשמים בעל עבר פלילי וכתב האישום כלל שני אישומים. עוד מלינה היא על כך שהתובע מבקש לגזור על הנאשמים קנס גבוה מזה שנגזר בפסק הדין שאותו הגיש בעצמו.

לסיום נושא זה מפנה היא לעובדה כי הרשעותיהם הקודמות של הנאשמים הן מלפני שנים רבות ומאז אין לא כל הרשעה בתחום כלשהו.

6. באשר לנסיבות האישיות של הנאשם: הוא מפרנס יחידי, עובד בתחנת דלק ומגדל שלושה ילדים.

משכך, מבקשת היא להסתפק בהתחייבות ולהימנע מהטלת קנס.

בנוגע לחילוט גלאי המתכות, טוענת היא כי המוצגים שייכים לאחיו של הנאשם, וכי יש לאפשר לו לטעון בענין זה.

7. ב"כ הנאשם 2 מדגיש כי הנאשמים הורשעו בחיפוש עתיקות בלבד, כאשר הפגיעה באתר על ידיהם לא הוכחה.

לדבריו, לא ניתן לקבוע מדיניות ענישה על יסוד פסק דין אחד ויחיד, ולטעמו, העונש שביקש התובע חמור מדי.

8. הסניגור מבקש להסתפק בהתחייבות ומציין כי הנאשם 2 הינו בן 59, הרשעתו האחרונה והיחידה בחיפוש עתיקות היא משנת 2997, הוא אב לשמונה ילדים ומשפחתו נורמטיבית לחלוטין.

9. תמימת דעים אני עם התובע באשר לנזק הכבד הנגרם לערכי התרבות והמורשת כמו גם למחקר הארכיאולוגי כתוצאה מחיפוש בלתי מורשה של עתיקות, וזאת גם כאשר אין מוכחת גרימת נזק ממשי לאתר העתיקות.

העבירות קלות לביצוע וקשות ללכידה, ורשות העתיקות מנהלת קרב מאסף נגד מחפשי העתיקות המקווים להשיג רווח במכירת עתיקות שימצאו.

משכך, מתבקשים עונשים משמעותיים, שיהוו משקל נגד מרתיע אל מול הפיתוי שברווח הכספי הקל.

10. בת"פ 13225-12-15 (שלום נצרת) רשות העתיקות נ' קודשקין ואח' שאליו הפנה התובע, נדונו נאשמים בנסיבות דומות בצירוף עבירה נלווית לאחד הנאשמים. השניים הודו במיוחס להם, נטלו אחריות למעשיהם וחסכו זמן שיפוטי, ונדונו למאסרים על תנאי, קנסות בסך 10,000-12,000 ₪ והתחייבויות בסך 20,000-24,000 ₪. העונש החמור יותר נגזר על נאשם בעל הרשעות קודמות, והקל על נאשם נטול עבר פלילי.

ספק אם ניתן לראות בפסק דין אחד מדיניות ענישה, אך בהעדר פסיקה אחרת, ומאחר וגזר הדין באותו ענין ניתן על ידי מותב זה, אראה בכך קנה מידה לגבי עונשם של הנאשמים.

11. בנסיבות שבהן הורשעו הנאשמים סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של ששה חודשים, וכן קנס שינוע בין 8,000 ₪ ל - 20,000 ₪, והתחייבות.

12. הנאשמים שבפני חטאו כבר בעבר בעבירה דומה, אף כי יצוין שמדובר בעבירות מלפני קרוב לעשרים שנה, ועל כן יש לזקוף עובדה זו לזכותם באופן מוגבל בלבד.

13. אשר לעובדה כי בחרו לנהל את משפטם, בוודאי שעובדה זו לא תעמוד להם לרועץ, במיוחד לאור העובדה כי זוכו בסופו של דבר מחלק מן העבירות. בענייננו הנאשמים כפרו מכל וכל גם בעצם חיפוש העתיקות, ועל כן לא יוכלו ליהנות מן ההקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו, נוטל אחריות למעשיו וחוסך זמן שיפוטי.

14. נסיבותיהם האישיות של הנאשמים אינן חריגות. מדובר, אמנם, במי שאין הפרטה מצויה בכיסיהם, ואולם מעבר לכך אין כל נסיבות מיוחדות שיצדיקו הקלה מטעם זה בלבד.

לאחר ששקלתי את הנתונים והטיעונים כמפורט לעיל, סבורני כי יש לגזור את דינם של הנאשמים באמצעיתו של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזרת על כל אחד מן הנאשמים עונשים כלדקמן:

1. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי הוא כי לא יעברו במשך 3 שנים מהיום עבירה לפי חוק העתיקות, התשל"ח-1978.
2. קנס בסך 14,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 14 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.16. במידה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד יתרת הקנס כולה לפרעון מיידי.
3. התחייבות בסך 24,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מעבירה לפי חוק העתיקות התשל"ח - 1978. נאשם שלא יחתום על ההתחייבות, תוך 10 ימים מהיום, ייאסר למשך 6 חודשים או עד שיחתום, לפי המוקדם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' סיוון תשע"ו,
07/06/2016 במעמד הנוכחים.
לילי יונג-גפר , סגנית נשיא